

1η ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΔΟΥΛΟΥΣ

Το κείμενο που δίνουμε σήμερα στο κείμενο είναι η έκδοση ενός ανάρχικου που στέλθηκε και διαβάστηκε στην ΑΝΑΡΧΙΚΗ - ΑΝΤΕΞΟΥ- ΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ Ομάδων και Ατόμων από όλη την ΕΛΛΑΔΑ στις 18.19.20 Απριλίου 1986 στην Πάτρα. Ο σύντομος, δεν μάλιστα να παρεμβεί, αν και το τίθετε ποδή.

Πάτρα 18-19-20 ΑΠΡΙΛΗ

ΚΕΙΜΕΝΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΥΠΟ

Αναρχικοί και Τύπος

Τα τελευταία χρόνια, ο τύπος της εξουσίας, δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην παρουσία των περιστασιακών αναρχικών θύελλων, στις εκδόσεις των αναρχικών και στην δραστηριότητα του αναρχικού κινήματος στη χώρα μας.

Η ιδέα αυτή του τύπου της εξουσίας αποτελεί ένα πολιτικό γεγονός που πρέπει να μελετηθεί από τους αναρχικούς και να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά, δεδομένου ότι πρόκειται για ένα γεγονός που προωθεί την τελική έκταση του αναρχικού προς την κοινή γνώμη. Και είναι η ποσότητα αυτής της εκτύπωσης που προσδιορίζει το πολιτικό κέρδος ή το πολιτικό κόστος επί της γενικής πορείας του αναρχικού κινήματος. Αν λοιπόν στόχος του αναρχικού κινήματος είναι η διεύρυνση του και η παρέμβαση του στην πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα, τότε θα πρέπει να προσεγγίσει πολύ στενά το φρενοπέδιλο, αυτή η σχέση τύπου - αναρχικών, που εμφανίζεται τα τελευταία 2-3 χρόνια.

Ας διεκρινίσουμε λοιπόν ποιος είναι ο τύπος σήμερα, ποιος είναι ο δημοσιογράφος και η δυνατότητα είναι ή η προθέσιμα δημοσιογραφεί αυτή η σχέση τύπου - αναρχικών.

Ο ρόλος του τύπου στην παρουσίαση των γεγονότων

Σήμερα είναι βέβαια λίγο-πολύ γνωστοί οι στόχοι του τύπου της εξουσίας, του τύπου των α-στών.

Στόχοι που συνοψίζονται στη φράση: «ο τύπος δεν είναι για να ενημερώνει, αλλά για να χειραγωγεί τις μάζες». Εκείνο που ίσως δεν είναι ευρύτερα γνωστό, είναι οι σχέσεις εξάρτησης του τύπου από το κεφάλαιο και από τα πολιτικά κόμματα. Μια εξάρτηση απόλυτη και καθοριστική για τη διαμόρφωση του τελικού προτύπου που είναι η ειδηση.

Στη δημοσιογραφική γλώσσα, αυτή η εξάρτηση αρσιοποιείται και χαρακτηρίζεται σαν «πολιτικοποίηση» της ειδήσεως. Πρόκειται για το γνωστό «μαγειρέμα» της κάθε ειδήσεως, έτσι ώστε αυτή να εξυπηρετεί τον πολιτικό χώρο που υπηρετεί η κάθε εφημερίδα ή τα οικονομικά συμφέροντα που αντιπροσωπεύει. Η «πολιτικοποίηση» της ειδήσεως αποτελεί **απαράβατο καθήκον** κάθε δημοσιογράφου, γεγονός που **αποκλείει** εκ των πραγμάτων τη δυνατότητα αντικειμενικής παρουσίας των ειδήσεων και των πολιτικών - κοινωνικών γεγονότων.

Επιπρόσθετα, η τελική επιλογή των ειδήσεων και του τρόπου που θα παρουσιαστούν όσες κριθούν κατάλληλες για δημοσίευση, **εναπομένει στους εκδότες**. Έτσι και αν υπάρχουν δημοσιογράφοι με αγαθές προθέσεις και θέληση να δώσουν αντικειμενικά την ειδηση, παρεμβάλλεται ο εκδότης και οι διευθυντές σύνταξης - αρχειοφυλάκτες (που βρίσκονται ο' αυτές τις υψηλές θέσεις της δημοσιογραφικής ιεραρχίας ακριβώς επειδή υπηρετούν πιστά το μεγάλο αφεντικό, τον εκδότη τους), και εμποδίζουν την αντικειμενικότητα της ειδησιογραφίας.

Ο ρόλος των δημοσιογράφων

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, οι δυνατότητες των δημοσιογράφων να περάσουν αντικειμενικά την ειδηση, είναι ουσιαστικά ανύπαρκτες.

Ποιος είναι όμως σήμερα ο δημοσιογράφος και γιατί να ενδιαφέρεται για την αντικειμενικότητα.

Ο δημοσιογράφος είναι ένας **διομηχανικός εργάτης**, που παρέχει τις υπηρεσίες του στη βιομηχανία της συνειδήσεως. Ειδικά στην Ελλάδα, ο δημοσιογράφος για να **παγιώσει** και να **επιστημοποιήσει** την επαγγελματική του ιδιότητα (και να απολαμβάνει τις ευεργετικές παροχές του κράτους προς αυτόν) **παλεύει** να γίνει μέλος της Ένωσης Συντακτών (ΕΣΣΕΑ). Μόνο τότε θεωρείται επαγγελματίας δημοσιογράφος. Για να γίνει όμως μέλος, πέραν από ένα συστηματικό, επί έτη, φακέλωμα, έτσι ώστε όταν υποβάλει αίτηση εγγραφής στην ΕΣΣΕΑ η προηγούμενη συμπεριφορά του, να τίθεται υπό την κρίση των γρηγοτέρων δημοσιογράφων - δούλων του κράτους και των εξουσιαστών.

Η συμπεριφορά των δημοσιογράφων στη διάρκεια της καριέρας τους, ονομάζεται «**δημοσιογραφική δεοντολογία**» και χαρακτηρίζει τον βαθμό υπακοής τους στα αφεντικά - εκδότες τους. **Οι ποιοί, γράφονται μέλη...**

Ποιός δημοσιογράφος λοιπόν είναι αληθινά διατεθειμένος να θυσιάσει την καριέρα του, δίνοντας στίγμα υπακοής, θέλοντας να προβάλει αντικειμενικά τις αναρχικές μας δραστηριότητες;

Η προσέγγιση του τύπου προς τους αναρχικούς

Όμως, εμφανίζονται δημοσιογράφοι «αναρχικοί» ή «αναρχίζοντες» που προσπαθούν να πλησιάσουν άτομα του ανεξουσιαστικού χώρου, να φθάσουν στις «πηγές» των γεγονότων, να αφηρώσουν τον πολύτιμο κόρο της εφημερίδας τους σε συνεντεύξεις με αναρχικούς.

Οι λόγοι είναι απλοί, αλλά δυσδιάκριτοι από τους έξω του δημοσιογραφικού χώρου: **πρώτο:** τα θέματα με αναρχικούς, δίνουν ώθηση στις πωλήσεις. Έτσι, φέρνοντας τέτοια **ΟΥΧΕΙΝΑ ΟΤΙ Η ΟΥΑ 3**

Εμείς οι αναρχικοί - ανεξουσιαστές του ελλαδικού χώρου, παλεύοντας να αντισταθούμε στην καθημερινή ολιγαρχία και να ανατρέψουμε την επαγγελματική κοινωνική τάξη της επιτήκειας, με βαθιά αγάπη για τη ζωή, τον έρωτα και τον αυθαριτισμό, συστηματοποιήσαμε στις 18-19-20 Απριλίου 1986 στην Πάτρα.

Στη διάρκεια της συνάντησής μας είχαμε την μέχρι σήμερα πορεία του αναρχικού - ανεξουσιαστικού κινήματος στον ελλαδικό χώρο. Κοιτώντας διαπίστωσα ήταν η έλλειψη της σπέρτης εντύπωσης της αναρχικής - ανεξουσιαστικής ομάδας και η ανεπάρκτικη μας αναρχικής - ανεξουσιαστικής πληροφόρησης, που να απαντά στην διασπρόβληματική κλίμα που κατασκευάζει ο τύπος της εξουσίας.

Στο τρίμηνο της συνάντησής αποφοίτησε η προώθηση αναρχικών μορφών εκπαίδευσης, η δημιουργία κέντρου Αναπληροφόρησης και η ίδρυση πανελλαδικού εντύπου. Αποφασίστηκε να γίνεται κάθε χρόνο αναρχική - ανεξουσιαστική συνάντηση σε κάποια πόλη για την καλύτερη και πιο πλήρη ανταλλαγή απόψεων και εμπειριών από τη δράση μας, με την παραπέρα σφοδρή των συζητήσεων μεταξύ μας και για την προώθηση των ιδεών και στόχων του αναρχικού - ανεξουσιαστικού κινήματος.

Επίσης συζητήθηκαν τα εξής θέματα:

- αναρχικοί και τύπος
- παρουσίαση της ειδήσεως που προβάλουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και κρατικοί μηχανισμοί
- επαρκής αναδοχή από αναρχικό κίνημα της Πάτρας
- βία και αναρχικοί
- κρατική του χώρου μετά το Πάρισιον 1985.
- παρέμβαση στους κοινωνικούς χώρους
- ο ρόλος του δόκιμου και του άπειρου μορφών αναρχικών ως όργανο και φέρους καταπολέμησης στην σύγχρονη παιδεία.
- το αναρχικό κίνημα στη Γαλλία και την Ισπανία
- νεοκρατική μεσοκλίση, κοινωνικές ομάδες και αναρχικοί
- ανεργία - ανεξουσιαστικός χώρος και εργατικό - αγροτικό κίνημα
- αναπληροφόρηση - εκδότης του ελλαδικού εντύπου

Εμείς οι αναρχικοί - ανεξουσιαστές δεν έχουμε κανένα δικαστήριο, συνεκίσουμε με όλες μας τις δυνάμεις για την αντιστροφή της κρατικής και εξουσίας για να πάρει το κράτος και το αφεντικό να αρνηθεί να μας. Για την αυτοδύναμη παρουσίαση στην κοινωνική συνείδηση.